

Hnutí Pro život ČR

1 / 2009

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

únor 2009

Podpořte svojí účastí letošní Pochod pro život

V USA proběhl 22. ledna tradiční celoamerický pochod pro život, kterého se zúčastnilo podle některých odhadů až 300 tisíc lidí. O pár dní později podpořilo pařížský pochod pro život kolem 20 tisíc lidí. Francouzi spolu se zahraničními delegacemi požadovali, aby se Evropa „vrátila ke svým hodnotám spravedlnosti pro všechny a právní rovnosti tím, že zruší potraty ve všech 27 členských státech EU. Experiment legálních potratů byl tragickým

selháním.“ Kdyby se počty účastníků pařížského a amerického Pochodu pro život vztáhly na naše poměry a lidé si uvědomovali hodnotu lidského života, mělo by se podobné akce u nás zúčastnit tři až šest tisíc lidí.

Bližší informace o letošním Pochodu pro život viz plakát na str. 16 a rozhovor na str. 5. Z internetové stránky <http://prolife.cz> je možné vytisknout pozvánku k dalšímu využití.

HPŽ ČR, *LifeSiteNews.com*

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

<http://prolife.cz>

Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>

projekt zaměřený na
osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>

celorepubliková poradna
pro ženy v tísni

<http://zakony.prolife.cz>

monitoring činnosti
Poslanecké sněmovny

Vážení přátelé,

mnoho lidí propadá beznaději. V Lucembursku je legalizována eutanazie, ve Spojených státech zvítězil Barack Obama, který hned po nástupu do úřadu dal peníze z daní na financování potratů ve třetím světě. Do českého Parlamentu přišel návrh zákona, který rozšíří počty potratů, včetně zabíjení nemocných dětí těsně před porodem.

Nemá ale smysl jen srdceryvně plakat a fatalisticky si stěžovat na osud. Zdravotní reforma byla ideální šancí pro zpřísnění potratové legislativy a šancí jak poskytnout větší pomoc ženám čekajícím dítě. Beznaděj a komplexy politiků proměňují tuto šanci v tragédii pro naši zemi.

V každém konfliktu, a válka proti nenarozeným dětem a jejich matkám je velmi krutý konflikt, je rozhodující mediální válka, která útočí na naději a víru. Naděje je to klíčové, co dává sílu pro boj. Naděje masmédiu ničí, aby se lidé ani nesnažili bránit současné sebevražedné a prázdné mentalitě společnosti, která až příliš připomíná party na Titaniku.

Naděje se však nezakládá na laiciné náhodě nebo na výšce konta, ale na důvěře v Boží všemohoucnost. S tou je však nutné spolupracovat.

Několik tisíc z vás finančně podporuje činnost HPŽ ČR, dva tisíce z vás se zavázalo denně modlit. Aktivně a systematicky však pomáhá asi jen dvacet lidí. Dokud se nenajdou další (studenti, ženy v domácnosti, důchodci), nebude, komu bude moci Bůh v jeho úsilí žehnat a nebude možné společnost změnit.

Letošní Pochod pro život může být tím prvním krokem.

Rudolf Urban

Washington, D.C. – Pochod pro život 2009, foto: Flickr

Zákon rozšiřující potraty stále v Parlamentu

Přes vyhlášení poslanců KDU-ČSL je vládní návrh Zákona o specifických zdravotních službách stále v Parlamentu a začíná jeho projednávání. Pokud se návrh dostane do třetího čtení, existuje reálná hrozba, že bude schválen a dojde tak k prudkému rozšíření potratů. Vláda může stáhnout návrh zákona kdykoli až do třetího čtení.

HPŽ ČR

USA s novým prezidentem

Američané si 22. ledna 2009 připomněli již 36. výročí osudného amerického rozsudku Roe v. Wade, který legalizoval potraty. Stovky tisíc občanů přijelo ten den do Washingtonu na každoroční Pochod pro život.

Nový americký prezident Barack Obama naopak rozsudek podpořil a den poté zrušil Bushův zákaz financování potratů v zahraničí z peněz daňových poplatníků. Obama rovněž oznámil, že obnoví financování Populačního fondu OSN. Bush financování zastavil, protože Fond podporuje čínskou násilnou kontrolu populace. Navíc chtěl Obama podpořit antikoncepci a potratový průmysl bilióny

Washington, D.C. – Pochod pro život 2009; foto: Eric Martin & Rick Johnson

amerických dolarů, a to i z prostředků určených na odstranění následků probíhající finanční krize. Po řadech protestů byl tento návrh stažen.

Více než 100 republikánských členů kongresu požádalo Obamu, aby nepodepsal zákon o svobodné volbě (FOCA), který by odstranil veškerá omezení potratů a povolil by je, i kdyby byl zrušen rozsudek Roe v. Wade. Domnívají se, že zákon by nevedl ke snížení počtu potratů. V USA se v současné době pořádá několik akcí proti schválení FOCA.

SPUC, LifeSiteNews.com

Lucemburský parlament pro eutanazii, vévoda proti

Lucemburští zákonodárci schválili sedm dní před Vánoce návrh zákona o eutanazii. Předtím však museli novelizovat ústavu, aby připravili velkovévodu Henriho o právo veta, neboť dal najevo, že z důvodu svědomí zákon neschválí, takže by nevstoupil v platnost.

Parlament legalizoval eutanazii po pětihodinovém jednání. Panovníkův souhlas je od prosince po změnách ústavy prakticky mimo hru. Úprava ústavy totiž ustanoví, že velkovévoda už nebude zákony přijaté parlamentem „schvalovat“, nýbrž jen „vyhlášovat“.

Proti jakékoliv formě eutanazie se v té souvislosti opětovně vyslovil papež Benedikt XVI. „Odpovědní politici musí pamatovat na to, že rozhodnutí vzít člověku život je vždy morálně špatné a nikdy nemůže být v souladu s právem,“ prohlásil papež. Předseda lucemburské vlády Jean-Claude Junc-

ker vzápětí kritiku Vatikánu odmítl a označil ji za vměšování. Juncker je členem Křesťansko-sociální strany a stejně jako jeho spolustraníci v parlamentu hlasoval proti návrhu. Prosažoval však přitom omezení panovníkových pravomocí s tím, že „pokud jednou parlament schválí nějaký zákon, musí také vstoupit v platnost“.

ceskenoviny.cz, iHNed.cz, aktualne.cz

Vatikán nebude od 1. ledna přebírat italské zákony

Prvním lednem přestane Vatikán přebírat italské zákony. Ty byly až dosud přejímány automaticky s výjimkou těch, které se zásadně rozcházejí s katolickými hodnotami. Informovaly o tom vatikánské zdroje citované listem *L'Osservatore Romano*.

Toto rozhodnutí však přijal papež Benedikt XVI. již v říjnu.

Prezident vatikánského odvolacího soudu José María Serrano Ruiz změnu vysvětlil neúměrně vysokým počtem norem schvalovaných v Itálii, měnícím se charakterem italského zákonodárství a tím, že italské zákony jsou příliš často v rozporu s principy církve.

Rozhodnutí Vatikánu přichází v době, kdy má být v Itálii povoleno užívání potratové pilulky a kdy se rozvířily diskuse o právu na smrt. Rozhodnutí Vatikánu přijala pravicová vláda Silvia Berlusconiho rezervovaně. Tento kabinet se sám považuje za ideově blízký konzervativním postojům Vatikánu v sociálních otázkách.

HPŽ, ČTK

48 677 podpisů pod petici proti eutanazii a za obnovu ústavního práva na život

Pod petici protestující proti eutanazii a žádající prezidenta Václava Klause iniciovat obnovu ústavního práva na život se připojilo během tří měsíců 48 677 občanů. Petice probíhala od října do konce roku 2008 za pomoci odborné i laické veřejnosti.

V současné době se Hnutí Pro život ČR obrací s podepsanými archy na hlavu státu. O dalším vývoji bude HPŽ ČR informovat.

Všem, kteří jakkoli přispěli k petiční akci, patří dík.

HPŽ ČR

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Vatikan: *Dignitas personae*

Nová bioetická instrukce Kongregace pro nauku víry *Dignitas personae* („Důstojnost osoby“) se věnuje morálnímu hodnocení zákroků na embryích a forem umělého oplodnění a navazuje na dvacet let starý dokument *Donum vitae*. Instrukce vychází z nepodmíněného respektu k lidské bytosti už od jejího početí a druhým kritériem je zachování původního předávání života v manželství. Stručně ale do hloubky reaguje také např. na zmrazování embryí, jejich selekci a ničení, pokusy o klonování člověka či na výzkum embryonálních kmenových buněk.

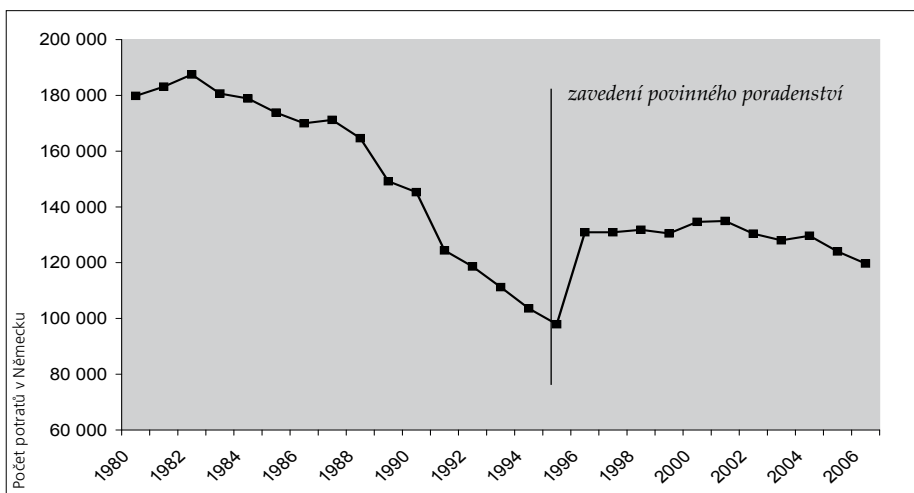
Pracovní překlad dokumentu *Dignitas personae* je k dispozici na internetových stránkách České sekce Vatikánského rozhlasu v rubrice Speciály na <http://www.radiovaticana.cz>.

Radio Vaticana.cz

82% Američanů je pro právní omezení dostupnosti umělých potratů

82% Američanů je pro právní omezení dostupnosti umělých potratů. Vyplývá to ze statistického průzkumu objednaného americkými biskupy. 38% dotázaných připouští umělý potrat, pokud je následkem znásilnění, incestu nebo ohrožuje život matky. 33% Američanů souhlasí s potratem v prvních měsících těhotenství. Pouhých 9% připouští umělý potrat bez podmínek. Podle tiskové mluvčí amerického episkopátu pro ochranu života tyto údaje svědčí o tom, že propotratová lobby nachází ve společnosti stále menší odezvu.

„Sotva jeden z deseti Američanů podporuje současnou podobu zákona o potratech,“ zdůraznila Deirdre McQuade. Průzkum prováděla firma Harris Poll na reprezentativní skupině 2341 Američanů. Anketa obsahovala také dotazy o podpoře konkrétních právních předpisů zákona o potratech. 76% dotázaných se vyslovilo pro ochranu svobody svědomí lékařů a zdravotníků sester, kteří se nechťejí na potratech podílet. 68% požaduje naprostý zákaz tzv.

partial-birth abortion, tedy zabití dítěte během vyvolaného porodu. 63% dotázaných nesouhlasí s tím, aby se umělé potraty financovaly z veřejných peněz.

Radio Vaticana.cz

Německo: Povinné poradenství ve statistikách

Poradny v Německu vydaly jeden a půl milionu potvrzení o nepřesvědčitelnosti – poukázek na potrat. Podle grafu [viz výše] lze důvodně předpokládat, že kdyby se poradenství povinným nestalo, bylo by potratů za toto období až o zhruba 300 000 méně. Tento paradox lze do jisté míry vysvětlit možností psychologicky přesunout vlastní odpovědnost za rozhodnutí na odpovědnost poradny působící v této funkci jako orgán státní správy. Ve světle těchto údajů se lze domnívat, že zavádět nyní v České republice analogické služby potratového průmyslu placené ze státního rozpočtu není skutkem kultury života, ale naopak kultury smrti, jakkoli úmysly těch, kdo se o to snaží, jsou patrně jen ty nejlepší.

Statistisches Bundesamt Deutschland

Rezoluce EU proti životu a rodině

Evropský parlament přijal 14. ledna 2009 poměrem hlasů 401:220 zprávu pojednávající o případech porušování základních práv v EU. Zpráva ovšem zároveň propaguje potraty a registrované partnerství osob stejného pohlaví v celé EU. Autor textu, italský komunista Giusto Catania, ji založil na Chartě základních práv EU, součástí

Lisabonské smlouvy, i když ani jeden dokument ještě nevstoupil v platnost.

Poslanci mj. odsouhlasili, že je třeba zvýšit povědomí veřejnosti o právu na reprodukční a sexuální zdraví, a vyzývá členské státy, aby zajistily, že ženy budou moci plně požívat svých práv, aby zavedly přiměřenou sexuální výchovu, „důvěrné“ informační a poradenské služby, usnadnily přístup k antikoncepčním metodám a zabránily tak „nechtěným“ těhotenstvím a nelegálním a „rizikovým“ potratům.

Poslanci dále vyzývají členské státy, které mají právní předpisy týkající se partnerství osob stejného pohlaví, aby uznaly ustanovení přijatá jinými členskými státy, která mají podobný účinek. Tyto členské státy by současně měly navrhnout hlavní směry pro vzájemné uznávání existujících právních předpisů jednotlivými členskými státy, s cílem zaručit, že právo volného pohybu v Evropské unii u párů téhož pohlaví se bude uplatňovat za rovných podmínek, jako jsou podmínky uplatňované u párů heterosexuálních.

Zpráva tak požaduje, aby všechny státy EU zajistily právo na potrat. Porušuje tím však národní zákony o výhradě svědomí a o veřejném financování potratů. Právo na život je v současnosti nejdůležitější politickou otázkou, protože toto právo je nezbytným základem všech ostatních práv. Přehled hlasování českých poslanců je k dispozici na stránkách <http://prolife.cz>.

europarl.europa.eu

Připravovaná liberalizace potratů

Přehled konkrétních negativních legislativních změn zdravotní reformy

Návrh vládního Zákona o specifických zdravotních službách prudce zhoršuje situaci v oblasti práva na život dětí před narozením.

Potratová turistika

Podle § 12.2 návrhu Zákona o specifických zdravotních službách (ZSZS) dojde k rozšíření potratů pro cizinky z EU, což je zcela zásadní zhoršení stávajícího stavu, které umožní potratovou turistiku z celé Evropy, zvláště z Polska.

Rozšíření eugeniky

§ 12.3 (ZSZS) rozšiřuje eugenické potraty postižených dětí na celých devět měsíců v případě „těžkého poškození plodu“. To není třeba, dítě lze vždy porodit a pečovat o něj. Porod a potrat od šestého měsíce těhotenství probíhají prakticky stejně!

Zničení výhrady svědomí

Zcela absurdním způsobem je řešena výhrada svědomí lékaře v § 51.2 v Zákoně o zdravotních službách. [Jedná se o jiný zákon než ZSZS – pozn. red.] Dnes tato oblast nebyla upravena a lékaři odmítali dělat potraty s odkazem na výhradu svědomí zmíněnou v etickém kodexu lékařské komory. Podle nové právní úpravy

bude muset lékař buď výkon provést sám nebo zajistit jeho vykonání jinde. Když tedy lékař nebude chtít zabíjet, musí aktivně spolupracovat a někoho jiného „na zabití najmout“.

Infanticida

Jako postupnou přípravu na zabíjení těžce postižených novorozenců lze vnímat pasáž v důvodové zprávě týkající se rozšíření potratů do porodu. Ukončení těhotenství, termín pro usmrcení nenarozeného dítěte, je zde použit v souvislosti s narozením dítěte: „Od cca 24. týdne je možno v případě, kdy je ohrožen život ženy [a těžkého poškození], ukončit těhotenství vyvoláním předčasného porodu. V tomto období je již plod životaschopný a je určitá šance na jeho přežití.“ Zabíjení postižených novorozenců je legální v Holandsku.

Sterilizace

Sterilizace je umožněna oproti stávajícímu stavu na žádost podle § 17 (ZSZS), a to od 18 let. Dojde tak k rozšíření mrzačení především žen.

K rozšíření, které má umožnit potratovou turistiku ze zemí EU, nejsme nuceni

1) Evropská komise dosud nevytkla ČR rozpor s právem Evropského společenství (ES). Není tedy důvod stávající legislativu měnit.

2) Nikdo se nepokoušel o hledání nějaké cesty, jak změně zabránit. O tom svědčí postupná změna argumentace. Zatímco na začátku prosince ministr Cyril Svoboda argumentoval volným pohybem služeb, později se argumentovalo volným pohybem osob.

Podle některých právních názorů je např. možné zavést restrikcí na základě trvalého pobytu, nikoliv občanství. Podle jiných pak otázka ukončení lidského života není v kompetenci

Když tedy lékař nebude chtít zabíjet, musí aktivně spolupracovat a někoho jiného „na zabití najmout“.

ES a tudíž se na ni pravidlo rovného přístupu nevztahuje.

Pokud by byla dostupnost potratů omezena na základě trvalého pobytu (pro rezidenty), účinně by se tak obešla potratová turistika vyplývající z pohledu na potrat jako službu a z principu volného pohybu osob. Pokud by měla cizinka v ČR trvalý pobyt, mohla by podstoupit potrat. Naopak Češka bez trvalého pobytu by potrat neměla umožněn.

Politická realita

Vzhledem k rozložení sil ve Sněmovně se dá ohledně návrhu *Zákona o specifických zdravotních službách* nalézt jediné racionální řešení – koalici jednání a stažení tohoto návrhu. Vše ostatní, zvláště ze strany KDU-ČSL, která má ochranu lidského života ve svém programu, by bylo jen jalovou politickou reklamou.

V případě Zákona o zdravotních službách je jedinou rozumnou variantou prosadit formou pozměňovacího návrhu výhradu svědomí a vzhledem k závažnosti tématu tím podmínit schválení celého zákona.

Podstatné je, že i kdyby rozšíření potratů EU vyžadovala, nemůže to být pro nikoho omluvou, protože nikdy nelze uposlechnout, pokud je kýmkoli požadováno zabíjení nevinných lidských bytostí (viz. Norimberský soud). To by si měli uvědomovat zvláště katoličtí politici.

HPŽ ČR

Nejsme nuceni rozšiřovat potraty

1. Evropská komise nevytkla ČR rozpor s právem ES.
2. Otázka ukončení lidského života není v kompetenci ES.
3. V případě potřeby lze zavést restrikcí na základě trvalého pobytu, nikoliv občanství.

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Pochod pro život 2009

V sobotu 28. března 2009 se bude v Praze konat již devátý ročník Pochodu pro život. Zeptali jsme se hlavního organizátora, prezidenta Hnutí Pro život ČR Radima Ucháče na dosavadní zkušenosti s touto poměrně ojedinělou akcí.

Když se v roce 2001 konal první Pochod pro život, co bylo cílem této akce?

Cílem byla původně prostá demonstrace. Připomenout veřejně, že zabíjení dětí před narozením je zlem – ubližuje ženám i jejich dětem a noří společnost do temnoty a mrazivého sobectví. A ukázat, že jsou tu lidé, kterým to není lhostejné, kteří jsou ochotni pomoci. Později se ukázalo, že pozitivní je i vzájemné povzbuzení.

Podařilo se cíl naplnit?

Částečně. Postupně jsme ale přestali klást důraz na prezentaci v médiích a v podstatě se podbízet novinářům. Novinářům šlo stejně jen o show a nebyli se až na několik výjimek schopni oprostit od stereotypní optiky a škatulkování.

Proto byly tenkrát Pochody pro život prezentovány jako konfliktní a agresivní?

Ano. Dnes mi přijde směšné, když si vzpomenu na začátky. Tehdy na Pochod pro život přijelo asi tisíc lidí – rodiny, studenti, důchodci. Sdělovacím prostředkům ale stačilo osm anarchistů, kteří jim agresivně zakřičeli do kamer, aby to ve zprávách prezentovali jako agresivní střet dvou nepřátelých táborů. Lidé, když ve-

Foto: Anton Fric

čer přijeli domů, aniž by si anarchistů všimli, pak jen nevěřičně hleděli na to, co média vyrobila. Nepochopili, že televize jen jako obvykle lhala – chtěla mít akci a degradovat jasné poselství o důstojnosti lidského života odsunutím do extrémistické a ukřičené role. Dělá to neustále – stačí si všimnout adorace Baracka Obamy a neustálé nadávání na George Bushe, nebo jednostranně prezentovaného Václava Klause, kauzu Jiřího Čunka či situaci v Izraeli.

Proč to podle vás dělají?

Nejjednodušší způsob jak odmítnout argumenty je označit druhou stranu za blázna, extrémistu nebo fanatika. Sdělovací prostředky nejsou ani nezávislé, ani nestranné, ani nehledají pravdu.

Co tedy hledají?

Za prvé *kdo* a pak *co*. *Kdo* to nejsou vždy novináři – ti jsou často slušní a upřímní. Problém jsou majitelé médií – ti určují, co je pravda, který politik zvítězí, kterého podnikatele zničí. V zásadních věcech stát neřídí politici, ale ti, co vlastní sdělovací prostředky. Ti sebevědomě hlásají společenské utopie a materialistický způsob života – „užij si, co můžeš, dokud žiješ, a bez ohledu na druhé“. Podobně definuje životní styl socialismus a liberalismus: „maximum laciné rozkoše“ – ráj na zemi. Že by se zde projevoval vliv zednářů? Poznají se po ovoci – společnost je každý večer zahlcována nemravností, perversitami, násilím a zlem ve všech podobách bez ohledu na to, zda je to podáváno formou „seriózních“ zpráv,

Foto: Anton Frič

filmů, laciných seriálů nebo soutěží.

Jak jste se tedy bránili?

Prakticky nijak. Copak se lze bránit prostředky „nepřítele“? Nejlepší obrana je neznechutit se a dělat vytrvale to, co je dobré. Pravda nepotřebuje ohlušovat a zahlcovat, ta se oproti lži neprosazuje silou hlasu. Podstatné je ale nemlčet.

Máme toto periodikum, je zde internet, regionální časopisy a lidé, když chtějí, se k pravdě dostanou. Novinářům poskytujeme informace, ale nepodbízíme se jim, ani se nesnažíme zalíbit. Ti seriózní to berou.

Pro ty, kteří se ještě nikdy nezúčastnili – jaký je průběh takového Pochodu pro život?

Před samotným pochodem je mše svatá. Následovala pauza a vlastní Pochod pro život začínal krátkým programem na Staroměstském náměstí, kde vystoupili někteří politici a lidé, kteří mají nějakým způsobem blízko k otázkám ochrany lidského života. Poté se šlo centrem města na Václavské náměstí, kde účastníci pod sochou svatého Václava zazpívali jako přímělnou modlitbu za naši zem a její obrácení od zla k dobru Svato-

václavský chorál. Během průvodu dostávaly děti balónky, někteří rozdávali okolostojícím lidem letáky, jiní si povídali nebo se modlili.

Dá se tedy říci, že to nebyla typická „hlasitá“ demonstrace.

Vůbec ne. Nikdo z nás organizátorů nepatříme k těm, co milují demonstrace a „vyčínání z davu“.

To je asi problém mnoha lidí a proto se jich tolik podobné akce neúčastní...

Jsou situace, kdy je třeba ovládnout svoje obavy a strachy a přihlásit se veřejně k dobru a odmítnout zlo. Zlem u většiny lidí, zvláště katolíků, není přímý podíl na potratech, ale jejich mlčení k nim. Tedy v podstatě jejich schvalování.

Znáte to: „Moje žena by na potrat nikdy nešla, ale nemůžeme přece naši morálku vnucovat druhým.“ Jako by pro někoho jiného mohlo být zabití jeho dítěte dobrým řešením. Jako by morálka bylo cosi odtrženého od reálného života, cosi jako seznam svévolných nařízení.

Hřích a bolest, a to velmi krutá, však kráčeji vždy nutně ruku v ruce. Proto to nejcennější, co můžeme

druhým nabídnout, je ukázat, co je dobro a co je zlo. Kudy vede cesta bolesti, prázdnoty a zoufalství a naopak jak lze život prožít sice náročně, ale šťastně.

Mluvil jste o podobě Pochodu pro život v minulém čase. Připravují se letos nějaké změny?

Ano. Po zveřejnění pastýřského listu českých a moravských biskupů k bioetickým otázkám jsme se rozhodli tento rok pojmout celou akci vážněji. Vynecháme letos úvodní blok vystoupení na Staroměstském náměstí a celkový průběh Pochodu pro život bude ve výrazně kajicnějším duchu. Věříme, že to mnozí uvítají.

Jestli tomu rozumím dobře, přestává to být akce pro všechny, ale bude zaměřená výhradně katolicky...

Zváni jsou samozřejmě všichni lidé dobré vůle. Ale po zkušenostech z minulých let jsme se rozhodli, že lepší bude tuto akci pojmout nábožensky, protože se jí z 90 % procent účastní věřící. Pro nevěřící je pak možné uspořádat demonstrace bez náboženského kontextu.

Máte už připravené akce, které nebudou nábožensky zaměřené?

Již dnes probíhají výstavy občanského sdružení Stop genocidě, které podporujeme.

Neorganizujeme však akce pro ně samé, ale čekáme, až někdo přijde a řekne: „Rád bych, aby se udělalo to a to, a já sám pro to udělám to a to.“ Když to má hlavu a patu, rádi pomůžeme, i kdyby to byla třeba demonstrace před čínskou ambasádou pro jejich násilnou politiku jednoho dítěte.

Když jste mluvil o tom, že Pochodů pro život se účastní z 90 % věřící, nezapomněl jste na věřící jiného vyznání?

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Nebude v současnosti navržen program pro ně nepřijatelný?

Ano, tyto problémy si uvědomujeme. U nás se ale do aktivní ochrany lidského života kromě výjimek zapojují prakticky jen katolíci. Je to dáno historickým faktem, že české země bývaly před odpadem za první republiky v podstatě zeměmi katolickými a evangelíků je v naší zemi dodnes velmi málo. Proto i v minulosti byli na Pochodech pro život pouze jednotlivci nekatolického vyznání. A ti přirozeně i přes svou dobrou vůli těžce nesli některé momenty, jako například Svatováclavský chorál.

Proto nám přišlo čestnější – než povýšenecky ignorovat pocity přátel jiného vyznání, nebo naopak s ohledem na několik jednotlivců potlačovat katolickou formou několika set – přiznat si rozdíly. A pokud někteří z nekatolických přátel domluví podobnou akci ve svých sborech, podpoříme ji.

Co když někdo řekne, že tahle akce pro něj není?

Je to samozřejmě možné, nejsme všichni stejní. Například otec arcibiskup Graubner se spolu s dalšími každoročně účastní poutě ke hrobu

Aničky Zelíkové v Napajedlech, která se v roce 1938 nabídla jako smírná oběť za zastavení potratů.

Rád bych ale, aby se každý zamyslel, co v této oblasti dělá. Víím, že problémů kolem nás je mnoho, ale zabijení nevinných nemá s jinými zly srovnání, a proto je na místě se ptát sám sebe: Co jsem já sám udělal? Jak jsem pomohl?

Když se díváte zpět, co vás nejvíce potěšilo?

Těžko říct. Těch momentů je mnoho: setkání s lidmi a jejich radost, požehnání otce biskupa Kajneka pod sochou svatého Václava, dojemná obětavost otce arcibiskupa Karla Otčenáška, který se účastní i přes velké bolesti. Je toho mnoho.

Myslíte, že to má stále smysl?

Ovoce toho, co děláme, není krom výjimek vidět hned, ale ukazuje se až časem. Ale jsou výjimky. Například když si někdo vzpomene a napíše, jak některý leták nebo DVD zachránilo to či ono dítě a jeho matku.

Co vidíte jako největší problém?

Đábel má zvláště v dnešní době dva biče, pod kterými se jen málokdo neohne: kariéra a hlavně strach.

Strach následně vede k mlčení a to postupně ke kompromisům se zlem. Obojí pak ústí v nejhorší zbraň, která podlamuje téměř všechny – v beznadě. Ta je pochopitelná u lidí, kteří věří jen v sebe a nevidí podporu. Ale mrzí mne, že se to objevuje i u lidí věřících. Ti měli od Boha avizováno, že tato zla nastanou, že odpad nastane, ale i to, že Neposkvrněné srdce Panny Marie zvítězí. Boj o potraty není zdaleka jen bojem o těla dětí a jejich nešťastných matek. Je to duchovní boj mezi sobeckým materialismem, jehož nejvyšším cílem je uspokojení smyslů a vášní, a mezi křesťanským realismem, jehož cílem je spravedlnost, radost a posláze nebe. Pokud totiž není Boha, je dovoleno vše.

A řešení?

Důvěra v Boha. Když nastupoval Ronald Reagan, vládla Říše zla – Sovětský svaz byl na vrcholu moci. Všichni američtí prezidenti (o evropských nemluvě) před ním se neodvážili SSSR postavit a volili sebevražednou politiku *detenté*. Dnes se to samé děje ve vztahu k muslimům. Všichni Reagana zrazovali a nevěřili, že je možné se komunistům postavit a vyhrát. Reagan to však ve spolupráci s papežem Janem Pavlem II. udělal a komunismus se zhroutil.

Současná materialistická kultura je jako onen zlatý kolos na hliněných nohách. Ty hliněné nohy jsou morálka – potraty, kde každý, i nevěřící, vidí, že existuje dobro a zlo. Je potřeba se nebát, neohýbat se před diktátem médií, netoužit po kariéře a jít vždy za tím, co je lepší. První slova papeže Jana Pavla II. byla: „Nebojte se!“. Budoucnost je nutně naše, protože my máme děti.

Co byste si přál?

Aby lidé přestali být lhostejní a nečekali, že začne někdo jiný. Ten druhý totiž nikdy nezačne. Kéž by byl letošní Pochod pro život u mnohých tím prvním krokem.

Ondřej P. Vaněček

Foto: Anton Frič

Dobře utajená konference

Na přelomu dubna a května 2008 proběhl v Praze 10. výroční kongres Evropské společnosti pro antikoncepci. Jako všechny podobné konference bývala tato akce příležitostí propagovat novinky a výhody antikoncepčních metod.

A poněvadž v posledních letech dostalo přesvědčení o výhodnosti hormonální antikoncepce nemalé trhliny, dalo se očekávat, že se kongres alespoň pokusí odpovědět na výzvy, které před obháje a propagátory hormonální antikoncepce postavily desetitisícové těžko zpochybnitelné studie typu *World Health Initiative*. Možná i proto měl kongres trošku netradiční hlavní téma: *Jiné než kontracepční účinky hormonální antikoncepce*.

Na to, že se do Prahy sjelo přes 2000 gynekologů a sexuologů a na to, jaká pozornost je našimi medií obvykle této problematice věnována, kupodivu toto jistě reprezentativní setkání lékařů z 88 zemí moc velký ohlas nemělo. Dokonce se dá říci, že i odborné veřejnosti nějak ušlo. Nepřekvapí, že důraz na kongresu byl kladen na tzv. pozitivní účinky hormonální antikoncepce ani to, že opakovaně zaznělo, že (k vlastní škodě) se ženy skutečně spíše zajímají jen o výhody kontracepčních metod. I v éře pilulek nových generací však zarazí, že vzdor všemu pokroku stále – jak uvedla prof. Anita Riederová z Institutu sociální medicíny Lékařské fakulty Vídeňské univerzity – nepřijatelně vysoký počet žen přerušuje používání zvolené antikoncepční metody již v průběhu 6 měsíců, i když

Foto: contraception-esc.com

proklamují vysokou motivaci k neotěhotnění. Ve věku od 15 do 45 let podle ní z důvodu nespokojenosti s metodou přestanou průměrně užívat ženy antikoncepci 9,5x.

Zdravotní rizika hormonální antikoncepce

Přes zdůrazňování všech přínosů a bezpečnosti antikoncepčních metod se jako červená nit různými sděleními táhlo ujišťování, že všichni výzkumníci dělají, co mohou, aby odstranili nežádoucí účinky hormonální antikoncepce. Ty jinak byly a jsou většinou bagatelizovány a ti, kdo na ně upozorňovali, byli vysmíváni a umlčováni. Je tedy dobře, že na takové úrovni jasně zaznělo, že „některé obavy spojené s hormonální antikoncepcí mají reálný podklad“. Kromě dávno uznaných rizik trombóz a embolií či infarktů u kuřáček nebo mozkových příhod tentokrát

již nikdo nezpochybnil ani zodpovědnost hormonální antikoncepce za nárůst výskytu nejčastější rakoviny u žen – rakoviny prsu – ani zvýšené riziko a možnosti přímého i zprostředkovaného podílu hormonální antikoncepce na nárůstu nejčastější rakoviny gynekologické – rakoviny děložního čípku.

Hormonální antikoncepce a přírůstek váhy

Co se nežádoucích přírůstků váhy týče, jsou tyto efekty dále jedním dechem popírány a vzápětí se posluchači dozvěděli, že až 50 % uživatelé hormonální antikoncepce přerušuje její užívání kvůli nárůstu obezity. Lee P. Shulman z Americké asociace profesionálů zabývajících se reprodukčním zdravím už dělá reklamu drospirenonu, pilulce nové generace, která kromě větší účinnosti při blokování ovulace zároveň svým zásahem i na

úrovni nadledvinek údajně „nemá na případný váhový přírůstek vliv“.

Chybějí spolehlivé studie

Významnou informaci přinesl Ian Milsom z Göterborské Sahlgrenske Akademie, když na základě nedávné Cochranovy recenze kvůli „absolutní absenci vědecky podložených studií“ zpochybnil jak údajný 50-90% výskyt poruch spojených s menstruací, tak i udávaný 70-80% efekt hormonální antikoncepce na úlevu od nich.

Vůbec je celkem zajímavé, že i v případě výzkumů prověřujících rizika hormonální antikoncepce a souvislostí infekcí HPV s rakovinou děložního čípku – o něž se opírá mohutná reklama masového očkování dospívajících dívek – „dosud nebyly vůbec provedeny metodologicky vyhovující studie“ (což vcelku mimochodem prozradil Dimitros Lazaris z Národní Kapodistrianovy univerzity v Aténách).

Na nedostatek studií a významné metodologické chyby u studií, které se problematikou sexuálního života

zabývají, upozornil i Rik van Lunsen z Oddělení sexuologie a psychosomatiky Amsterodamské univerzity. Současně naznačil, že by bylo třeba se zabývat i širšími dopady užívání hormonální antikoncepce, poněvadž např. „jestliže budeme uvažovat že z 1,5 mil žen užívajících v Nizozemsku hormonální antikoncepci jich 15% udává negativní ovlivnění sexuální pohody a nálad takové intenzity, že vedou až k přerušování užívání hormonální antikoncepce přes udávanou intenzivní motivaci neotěhotnět, jedná se nejméně o 150 000 žen, které svými náladami významně ovlivňují sociální klima ve svém okolí a následnou spotřebu psychofarmak i psychiatrické péče“. Soubor všech pro a proti pak dr. Lunsen shrnuje konstatováním, že budou třeba další analýzy a klinické studie, než se podaří ženám nabídnout přípravek „šitý na míru“.

Návrat nitroděložních tělísek?

Nabídkou řešení uživatelských problémů s hormonální antikoncepcí je údajně návrat k nitroděložním tělískům a přechod k jiným neorálním metodám, které jsou i při kombinaci s hormony „méně ohroženy zapomnětlivostí uživatelů“ a údajně jsou i ekonomicky méně náročné než hormonální antikoncepce. Zvláště byly propagovány hormony uvolňující pesary, které jsou méně nápadné než náplastí nebo implantáty.

Hormonální antikoncepce a játra

Přesnější, jen na reprodukční systém cílené působení prý slibuje nový derivát hormonu estrogeneru estetrol, který tak má mít „méně nežádoucích účinků i na játra, než má dosud používaný ethinylestradiol“ (o němž se běžně tvrdí, že jaterní testy se kontrolovat nemusí, protože přece játra nepostihuje ...) Feministky a sexistky asi nepotěší, že pro problémy s libidem, prostatou, svaly a s řadou dalších potíží začínají firemní vý-

zkumníci couvat s vývojem mužské kontracepce.

No a to by tak asi bylo vše, co jsme se na kongresu mohli dozvědět. Kdyby to nebylo žalostné, mohli bychom být spokojeni, že do vrcholných sfér specialistů v daném oboru konečně proniklo poznání, že se potvrdila všechna varování, na která už zejména před 20 lety upozorňovali nejen tehdy zesměšňovaní zastánci ekologických a přirozených metod.

Pozornosti si ještě zaslouží ocenění přínosu vedení podrobných záznamů o menstruačních cyklech samotnými ženami a upozornění, že „obvyklá praxe gynekologů nasazovat hned hormonální antikoncepci i jen třeba na bolesti hlavy nebo migrény při předmenstruačním syndromu bez reálných diagnostických podkladů není postupem *lege artis*!“, jak uvedla Dr. Schwenkhagenová z Hamburku. [*lege artis* = „podle pravidel lékařského umění“ – pozn. red.]

Business je business

Bohužel ale musíme konstatovat, že všechny tyto vědomosti ani o píď nepřispěly k tomu, aby zainteresovaní „experti“ a firmy přestali ohrožovat ženy po celém světě. Mají to dobře spočítané nejen u firmy Bayer Schering, která na to zadala i speciální studii. Pirjo Inkiöová z finské univerzity v Turku při ní zjistila, že při výběru metody uživatelkou nerozhoduje cena. (Kdo-pak to vždy tvrdí, že potraty a antikoncepce pomáhají ženám řešit tíživé sociální situace, kdy by si nemohly dovolit investovat do dalšího dítěte?) Všichni přece jen plní přání žen, které „emancipované“, „ve jménu pokroku“ chtějí rozhodovat o svém těle, ať to stojí, co stojí. A jsou to nejen ženy, které platí někdy i cenou nejvyšší, cenou svého života. Platí státy, platíme my všichni. Proč se pak všichni diví, že není, kdo by vydělával na jejich důchody a že si mladí chtějí užívat stejně, jako dříve jejich rodiče...? To už je jiné téma.

HLI-CS s použitím materiálů publikovaných v Medical Tribune

Foto: contraception-esc.com

Nebojte se pravdy, pravda bolí, ale zároveň uzdravuje...

Milé ženy, maminky, dívky,

ráda bych se s vámi podělila o svou životní zkušenost s umělým potratem, především s těmi, které o něm uvažují nebo již stejnou zkušenost mají za sebou.

Moje manželská a rodičovská role nezačala zrovna lehce. Stručně vám přiblížím naše začátky, protože si myslím, že všechno se vším souvisí.

S manželem jsme se poznali, když mi bylo 14 let. Jemu bylo 21. Vzpomeňte si, co jste dělaly ve 14 letech – jak jste uvažovaly, jak jste se chovaly, o čem jste přemýšlely... Asi tak rok jsme se jen oťukávali a pak jsme spolu, jak se říká, na vážno chodili. Chození trvalo do mé maturity (19 let); nějak jsme se spolu životem protloukali – někdy bylo dobře, někdy hůře.

Když jsme dokončila střední školu, šla jsem do práce a zcela neočekávaně zde poznala svou životní lásku – muže rozvedeného a o hodně staršího, než jsem byla já. Nikdy jsem nic takového nezažila. Začalo to na první pohled, bylo to strašně silné a nedovedla jsem s tím nic dělat. Mezi mne a mého kluka tedy vstoupil další muž. Oba byli úplně rozdílní. Každý měl něco, co mě přitahovalo... Nechtěla jsem přijít o žádného z nich, ale nedovedla jsem být buď s jedním nebo s druhým. Když jsem se snažila opustit prvního, druhý mne za žádnou cenu nechtěl pustit. Z obou stran začal hrozný tlak, hlavně psychický, tlačila na mne i rodina, musela jsem lhát... Vše trvalo asi rok a skončilo to mým zhroucením.

V tu dobu jsem poprvé otěhotněla s mým prvním – dlouholetým partnerem. Situaci mezi dvěma muži jsem řešila velmi rychle a bezmyšlenkovitě: zjistila jsem, že jsem těhotná,

Foto: Flickr

nikomu jsem nic neřekla a druhý den jsem nastoupila do nemocnice na potrat. Jenže po zákroku jsem upadla do úplného zoufalství, přišla deprese a nakonec vše vyšlo najevo. Pro rodiče to byl šok, ale hlavně pro mě. Uvědomila jsem si, co jsem vlastně provedla. Chtěla jsem to všechno vrátit!!! Nešlo to...

Po pár měsících zmatku a bolesti jsme s mým původním partnerem vstoupili do manželství. Jenže to taky nebylo moc dobré rozhodnutí, ale opět se nedalo vrátit. Manžel mne neustále trápil nedostatkem důvěry, kontroloval mne, pronásledoval... Psychicky jsem to dost těžko nesla, neuměla jsem s ním normálně žít, přišla beznaděj, zoufalství, dokonce i pokusy o rozchod, o rozvod.

K tomu se přidaly fyzické potíže jako jsou úzkosti, nevyrovnanost, bušení srdce, pocity strachu; myslela jsem, že jsem nemocná, jenže lékaři nic zvláštního nezjistili. Cítila jsem, že něco není v pořádku, že se se mnou něco děje, ale když nic neobjevili, přičítala jsem tyto stavy tomu, co jsem si prožívala před svatbou. Vyhledávala jsem také psychology, ale ani jeden mi nepomohl. Jediné, co mi dávalo sílu k přežití, bylo, že jsem začala více komunikovat s Bohem. Jsem katolička a za to vděčím rodičům. Víra byla v zoufalství mým jediným štěstím a oporou.

Naše neutěšené manželství trvalo asi dva roky, když jsem s manželem znovu otěhotněla. Touto zprávou se naše manželství obrátilo lepším smě-

rem. Byla jsem oproti předchozímu otěhotnění velmi šťastná a radostně jsme očekávali miminko. Když se náš syn narodil, zdálo se být vše OK. Měli jsme plno práce okolo miminka a domečku, který jsme dodělávali. Byla jsem navenek šťastná a dřívější potíže jakoby se odsunuly na druhou kolej. Ve skrytu duše jsem však stále zůstávala nevyrovnaná a úzkostlivá. Když bylo synovi jeden a půl roku, znovu jsem otěhotněla. Opět jsme to vnímali jako radostnou zprávu. Narodil se nám zase krásný zdravý syn. Začal mi velký kolotoč: i pro člověka, kterého nic netrápí je docela náročné postarat se o dvě celkem dost malé děti a to téměř bez pomoci babiček.

V této náročné situaci jsem si všimla, že jsem čím dál úzkostnější a nervóznější, mám ze všeho strach, opět se objevilo výrazné bušení srdce. Somatické problémy byly čím dál častější. Když bylo mladšímu synovi šest měsíců, začala jsem studovat vysokou školu. Potřebovala jsem změnit prostředí: měla jsem totiž pocit, že se jinak doma ze všeho zblázním. Byla to další zátěž, ale přesto jsem to chtěla zvládnout a celkem se mi dařilo, takže jsem to nechtěla vzdát. Ale úzkosti a vypětí se časem stupňovaly, začala jsem brát nějaká sedativa, občas mě

přepadly kolapsové stavy a pocity totálního vyčerpání. Musím říci, že to opravdu nebylo nic příjemného. To bylo mladšímu synovi patnáct měsíců a já jsem do toho všeho otěhotněla počtvrté... To byla veliká rána mého života, kterou jsem nečekala, ač jsem jí čekat měla: antikoncepci jsem nebrala, nemám s ní dobré zkušenosti a přičítá se mi. Věřila jsem manželovi, že se to nestane. Znovu jsem tedy stála před rozhodnutím. Manžel řekl, že je to na mně; rozhodla jsem se tedy... a nyní toho rozhodnutí z celého svého srdce lituji!!!

Rozhodovala jsem se totiž v hrozně vyhocené situaci: ze všeho toho kolotoče jsem byla příšerně unavená, úplně vyčerpaná z úzkostí; a manžel nechal rozhodnutí jenom na mně, nechal mě v tom samotnou. Nebojoval, aby to maličké zachránil!!! Vlastně stačilo, aby řekl, že to nějak zvládneme... Trápila jsem se i přirozenou touhou na potrat nejt: říkala jsem přeci po první zkušenosti, že na potrat už nikdy nepůjdu, ani za nic... a – jsem přece věřící člověk, jak bych to mohla zopakovat. Ale ani moje gynekoložka mi potrat nerozmlouvala a vůbec mi nevysvětlila, co má za následky. Podlehla jsem své slabosti, samotě a zoufalství a znovu jsem na zákrok šla.

Bylo to nesmírně náročné rozhodnutí, které bych nikomu nepřála. Okolnosti byly příliš tíživé a já nevolila ani rozumně, ani svobodně.

Po zákroku přišla sice na chvíli úleva, ale v podstatě hned vzápětí se objevily šílené panické úzkosti a strach ze smrti; doslova jsem umírala za živa. O výtčkách svědomí ani nemluví! Měla jsem strach i z Boha, že mě odsoudí... Každý den v noci jsem se budila strachy že umřu, měla jsem strach zavřít oči, že to bude navždy.

Nedalo se to vydržet a tak jsem vyhledala psychiatra, který mi napsal prášky na uklidnění. Uvědomila jsem si ale, že mně prášky stejně nepomohou, jen odsunou bolest; a proto jsem začala velmi intenzívně hledat nějaké opravdové řešení, abych svůj život dala do pořádku. To byl pro mě zlom, kdy jsem si uvědomila, že takhle tedy ne, takhle žít nechci a začala jsem na sobě pracovat. Obrátila jsem se na poradnu pro ženy a dívky (CENAP, www.cenap.cz) a tam jsem se svěřila. Začátky pro mě nebyly jednoduché – mluvit o své vině a o ztrátě, kterou jsem podstoupila, moc bolelo. Nevěděla jsem, jestli dělám dobře, nebyla jsem si jistá sama sebou, ale časem jsem jejich pomoci začala důvěřovat a překonala jsem svou nejistotu. Byl to boj. Byla jsem plná lítosti a bolesti a při tom jsem doma musela normálně fungovat. To bylo také hrozné.

Při tom jsem se začala o problematiku potratů víc zajímat. Četla jsem knížky o zkušenosti jiných žen. Objevila jsem popisy psychických následků potratu a všechno mi začalo zapadat do souvislostí. Najednou jsem rozuměla svým stavům, pochopila jsem postupně, proč mi bylo tak zle. Po roce psychologické práce jsem schopná přijmout svou vinu a vím, že by se všechno dalo nějak zvládnout i přes moje vyčerpání a únavu z dětí. Bohužel to vím příliš pozdě!

Moje současná životní cesta směřuje hlavně k Bohu. U něj jsem našla

Foto: pixello.de

pokoj. Každý den se snažím poprat se s vinou, odevzdávat ji. Snažím se začít znovu budovat naději, víru, pracovat na vztahu s Bohem i s lidmi. Jedině On může uzdravit všechny bolesti světa i ty naše osobní; žádné prášky a psychologové – ti jsou omezeni svými možnostmi. To, co je nad tím, patří jen do rukou Bohu. Po roce jsem to pochopila a snažím se mu ve všem důvěřovat a pracovat na našem vzájemném vztahu.

Umělé přerušení těhotenství mi vzalo dvě děti, které nebudu moci nikdy obejmout, podívat se jak vypadají, nebudu se s nimi nikdy moci pomazlit. A proto interrupci zásadně odsuzuji. Žádná interrupce totiž nestojí za problémy, které ženy čekají po jejím absolvování. Ať si to člověk přizná nebo ne, dříve či později se důsledky dostaví, třeba nenápadně, že si ani nebudeme uvědomovat, že to souvisí s potratem, ale dostaví se... Doporučila bych všem ženám, které uvažují o potratu, aby si nejdříve promluvily s někým, kdo se o tuto problematiku zajímá, nebo aby si o této záležitosti něco přečetly, aby věděly, do čeho jdou. Já jsem udělala chybu: nezajímala jsem se, bála jsem se a doplatila jsem.

Chtěla bych touto cestou oslovit všechny ženy, dívky, maminky, aby

Foto: Flickr

zvážíly ještě jednou svoje rozhodnutí a nedělaly to, co se nedá vrátit. Vždy existuje nějaké řešení. Nemusí to být zrovna řešení jednoduché, ale chce to mít odvalu a chtít to zvládnout; vždyť, když člověk chce, hodně dokáže. Kéž byste k tomu našly ve svém

okolí podporu.

Nedělejte, prosím, stejnou chybu jako já, nestojí to za to. Vězte, že při vašem nelehkém rozhodování a na životních cestách nejste samy. Myslím na Vás ve svých modlitbách...

N. N.

PROHLÁŠENÍ ČBK K VLÁDNÍMU NÁVRHU ZÁKONA O SPECIFICKÝCH ZDRAVOTNÍCH SLUŽBÁCH

Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky byl 23. prosince 2008 doručen Sněmovní tisk 689/0 obsahující Vládní návrh zákona o specifických zdravotnických službách, který zahrnuje četná eticky nepřijatelná ustanovení.

Česká biskupská konference se již dříve k návrhu zákona opakovaně vyjadřovala a ani dnes nesouhlasí, aby se projednávání zdravotnické reformy

stalo příležitostí k dalšímu uvolňování předpisů chránících nedotknutelnost života a integritu lidské osoby. Návrh zákona podstatně rozšiřuje podmínky pro uskutečňování umělých ukončení těhotenství, a je proto z pohledu křesťana zcela nepřijatelný. Hrubě závadná jsou také některá ustanovení o asistované reprodukci.

Považujeme za nezbytné, aby již v zákoně o specifických zdravotnic-

kých službách bylo výslovně deklarováno právo zdravotnického pracovníka odmítnout spoluúčast na provádění umělého ukončení těhotenství pro výhradu svědomí, a to bez rizika postihu. Současný právní stav umožňuje diskriminaci těch, kteří provádění umělých potratů považují za neslučitelné se svým svědomím a přesvědčením.

Věříme, že členové zákonodárných sborů svým správným rozhodnutím vytvoří lepší podmínky pro ochranu života, včetně života těch nejmenších a nejslabších, a děkujeme všem, kteří se o to zasazují.

TS ČBK, 26. 1. 2009

Čínská genocida, o které se příliš nemluví

Když se dnes hovoří o Číně, tak většinou ještě v souvislosti s letními olympijskými hrami. Protesty, upozorňující na porušování lidských práv, útlak v Tibetu a komunistickou povahu čínského režimu, nebyly vzaty v potaz a tak se shromáždění sportovců pod heslem „Jeden svět – jeden sen“ uskuteční v zemi, kde snad i sny jsou státem důsledně regulovány. Již méně pozornosti ze strany mezinárodních médií a lidsko-právního establishmentu se dostává brutální politice čínské vlády vůči manželství, rodině a nenarozeným dětem. Finanční i jiné postihy, uplatňované vůči manželům, čekajícím druhé či třetí dítě, vynucované sterilizace a potraty – to jsou jevy, o kterých se příliš nehovoří. Výjimkou je nedávno vysílaný (HBO) dokumentární film „China's Stolen Children“, ve kterém jsou dopady čínské populační politiky líčeny prostřednictvím příběhů několika čínských párů, natočených filmovým štábem, vydávajícím se za skupinu turistů. Překvapený divák se jen tak mimochodem dozví, že „politika jednoho dítěte“, jež bude zanedlouho „slavit“ svoje třicáté výročí, vedla k selektivním potratům, při kterých bylo zabito na 40 miliónů děvčat a ke každoročnímu prodeji více jak 70 000 dětí na černém trhu. Kromě černého trhu s dětmi také rostě počet dětských únosů a gangů, které se na tento typ zločinu specializují.

Tato politika je zde označena za „nejrozsáhlejší sociálně-inženýrský experiment na světě“. Film se zaměřuje na představení těžkého osudu dětí, prodaných svými rodiči jinému, dosud bezdětnému páru, aby se vyhnuli postihu a šikanování ze strany státu.

Billboard propagující politiku jednoho dítěte

Potraty jsou v čínských rodinách zcela běžné. Mnohý pár, poté co se z ultrazvukového vyšetření dozví, že jejich první dítě je dívka, vynesne nad dítětem ortel smrti. Tato praxe selektivních potratů je důsledkem tradiční čínské – a obecně asijské – preference chlapců. Nevěsty totiž odcházejí do rodiny ženicha, zanechávajíce tak svoje rodiče osamocené, bez možnosti se o ně ve stáří postarat. Zabitím více jak 40 000 000 dívek za dobu „politiky jednoho dítěte“ vznikl značný nepoměr mezi počtem mužů a žen, takže milióny čínských mladíků mají potíže se založením rodiny. Proto si dnes mnozí mladí Číňané obstaráva-

jí své budoucí partnerky v zahraničí a to i formou koupi. Cena za jednu barmskou slečnu – a vzhledem k chudobě v mnoha barmských rodinách není o ně nouze – se nachází v rozpětí 600 až 2 400 amerických dolarů, v závislosti na věku a kráse.

Před devíti lety byl každý čínský důchodce podporován deseti pracujícími. Do roku 2020 to už bude 1:6 a do roku 2050 jen 1:3. Rostoucí nedostatek dětí povede ke stejným sociálním a ekonomickým otřesům, které čekají evropské státy a vůbec všechny společnosti, kde se rodí malý počet dětí.

Michal Semín
<http://blog.ihned.cz>

Lepší řešení...

Zoufalá žena přijde ke gynekologovi: „Pane doktore, mám vážný problém a urgentně potřebuji vaši pomoc. Mému dítěti ještě není ani rok a už jsem zase těhotná. Nechci ale děti tak brzy po sobě.“

„Rozumím,“ odvětí lékař. „A co bych měl proti tomu udělat?“

„Chtěla bych ukončit těhotenství a počítám s vaší pomocí,“ odpoví žena.

Lékař potichu přemýšlí. Po chvíli se obrátí na svoji pacientku: „Myslím, že mám pro vás lepší řešení. Je pro vás zcela bezpečné.“

Žena se zasměje a oddechne si, protože se zdá, že lékař akceptoval její přání. Ale lékař pokračuje: „Když se

nechcete zároveň starat o dvě děti, nechejte přece zabít to, co máte v náručí. Tak se vyhnete jakémukoliv riziku, že byste se při potratu zranila. Navíc získáte i více času pro sebe. Nejméně do doby, než se dítě narodí.“

Žena zděšeně vykřikne: „Pane doktore, to je přece hrozné. Zabít dítě je zločin.“ „S tím zcela souhlasím,“ odpoví lékař. „Ale jelikož se zdálo, že zabití miminka není pro vás problém, byla by tato varianta pro vás nejlepším řešením.“

Žena odešla, protože si uvědomila, že mezi již narozeným a ještě nenarozeným dítětem není žádný rozdíl. Jednalo by se o stejný zločin.

Lebenszeichen 81, 4/2008

DVD – Kultura života

Otázky bioetiky

Osm filmů na dvou DVD se věnuje neustále aktuálním otázkám kultury života a bioetiky.

Citlivě, s postojem plným úcty, ale zároveň i pravdivě pokrývá témata :

1. původ bioetiky
2. umělé potraty
3. umělé oplodnění
4. kmenové buňky
5. prevence AIDS
6. legalizace eutanazie
7. paliativní medicína
8. bioetika a komunikace

Nabídka informačních a propagačních materiálů

Při objednávkách uvádějte 4-místný kód a počet kusů požadovaných materiálů. Kvůli poštovnému je u některých materiálů uveden minimální počet kusů, který lze zaslat. Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

LETÁKY (min. počet 10 ks)

- L001 Hnutí Pro život ČR** – základní informace o HPŽ ČR
L002 Aqua vitae – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR
L003 Kronika života – barevné fotografie prenatálního vývoje člověka vhodné pro děti
L004 Člověkem od početí – podrobný popis prenatálního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů
L006 Vymoženost svobodného světa – abstrakt přednášky o metodách, jakými byly v USA prosazeny umělé potraty
L007 Vyšetření v těhotenství – popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit
L009 Přírozené plánování rodičovství – informace Ligy pár páru o symptotermální metodě PPR

KNIHY

- K001 Proč pláčeš, Miriam** – svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu
K003 Když rozkvetne rumiště – životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro celou společnost
K004 Ach, ten Sokrates... – netradiční dialog Sokrata s gynekologem, filosofem a psychologem o umělých potratech

MATERIÁLY NA NÁSTĚNKY (min. počet 5 ks)

- P002 Plánovaná samota & opravdová rodina** – plakát formátu A3 o negativních antikoncepčních mentalitách vedoucích k sobectví a samotě v kontrastu s hodnotami, které děti přinášejí štědrým rodičům
P014 Sada fotografií – sada 12 fotografií prenatálního vývoje dítěte a fotografií po umělém potratu
P017 Věřila muži v kožené bundě... – plakát formátu A4 o negativních dopadech umělých potratů s informací o bezplatné telefonické lince pomoci
P018 On zaplatil výlohy... – plakát formátu A4 o negativních dopadech umělých potratů s informací o bezplatné telefonické lince pomoci

BROŽURKY

- B002 Jana Beretta Molla** – svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj
B003 Touha po dítěti – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce
B004 Antikoncepce – informace o antikoncepci – mechanismy účinku, zkušenosti z interní medicíny, dopady na vztahy
B005 Diktatura a lékařská věda – stále aktuální svědectví Lea Alexandra, psychiatra a účastníka Norimberských procesů s lékaři

FILMY NA DVD

- F001 Némý výkřik** – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu
F003 Svoboda volby – dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu
F005 NOVÉ Kultura života – Otázky bioetiky – osm filmů na dvou DVD se věnuje otázkám kultury života – původ bioetiky, potrat dnes, umělé oplodnění, kmenové buňky, prevence AIDS, legalizace eutanazie, paliativní medicína, bioetika a komunikace

SAMOLEPKY (min. počet 5 ks)

- S006 Sada samolepek Stopgenocide.cz** – sada 4 samolepek
S007 Eutanazie? NE! – samolepky do čekáren s textem *Děkuji, ale své pacienty zabíjet nebudu!*

OSTATNÍ MATERIÁLY

- T003 Tričko M** – tmavomodré tričko velikosti M s malým logem kampaně SvobodaVolby.cz na prsou
T007 Dětské tričko – dětské tmavomodré tričko velikosti 140 s velkým logem kampaně SvobodaVolby.cz na zádech
R001 Modrý silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
R002 Oranžový silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
M001 Model plodu ve 12. týdnu těhotenství

Pomozte nám s distribucí materiálů – svým přátelům a známým ve škole, v práci, v sousedství. Z televize se toho lidé mnoho nedozvědí a musejí se často poučit až z vlastních, někdy velmi bolestivých chyb. Naším největším nepřítelem je neznalost.

Hnutí Pro život ČR – informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, info@prolife.cz

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Pochod pro život

Praha, 28. březen 2009

Od posledního Pochodu pro život bylo zraněno dalších 25 tisíc matek a stejný počet dětí před narozením usmrceno.

A to i kvůli lhostejnosti a mlčení mnoha z nás, kteří jsme takovému osudu unikli. Bezohledný zákon nadále umožňuje, aby byly další a další ženy k zabíjení svých dětí nuceny, a tak hluboce zraňovány.

Mše svatá	28. 3. 2009, 13.00	kostel sv. Jiljí, Husova 8, Praha 1
Pochod pro život	28. 3. 2009, 14.00	

Vnucená volba není nikdy volbou!
<http://prolife.cz>

Bližší informace: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, e-mail: info@prolife.cz